

žární policie dospěl úřad k závěru, že nová úprava, resp. změna vyměracích obvodů je nutna. Nedostatek odůvodnění v tomto směru ztížil, ne-li znemožnil st-lům řádnou obranu. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o s.

Č. 8277.

Školství: I. Remunerace podle § 10, odst. 2. zák. č. 78/19 přísluší vysokoškolskému profesoru, který koná s posluchači praktická cvičení v paralelních odděleních, za každé paralelní oddělení. — II. Paralelní oddělení nebo skupinové vyučování?

(Nález ze dne 4. prosince 1929 č. 21.814.)

Věc: Dr. Jindřich S. v P. (adv. Dr. Viktor Svoboda z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (vrch. odb. rada Dr. Fr. Havelka) o odměnu za paralelní cvičení konaná v zimním semestru 1926/27 na vysokém učení technickém v Praze.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-l konal podle zprávy děkanství vysoké školy speciálních nauk na českém vysokém učení technickém v Praze z 20. ledna 1927 a ze 17. února 1927 v zimním semestru 1926/1927 cvičení z astronomie sferické se 150 posluchači po 2 hodinách týdně, ze základů vyšší matematiky se 130 posluchači po 1 hodině týdně, a to vedle hlavních cvičení dohromady 23 paralelních oddělení se třemi pomocnými silami; za to mu byla navržena remunerace 23.000 Kč. Min. škol. však povolilo nař. výnosem bez bližšího odůvodnění remuneraci toliko 2.000 Kč.

Proti tomu směřuje stížnost, o níž nss takto uvážil:

Zákon ze 13. února 1919 č. 78 Sb. ustanovuje v 10 odst. 1, že »profesoři (vysokých škol), kteří konají s posluchači laboratorní, konstruktivní a jiná praktická cvičení, požívají za to remunerace od 1.000 do 2.000 Kč. . . .«, kterou vyměřuje vyučovací správa, přihlížejíc k veškerým okolnostem, rozhodným pro ocenění výkonu, o který jde a k návrhům sborů profesorských; v odst. 2. se pak uvádí, že »ukáže-li se, hledíc ke značnému počtu účastníků semináře, prosemináře nebo praktického cvičení potřebným zřídití paralelní oddělení, budiž za jeho řízení poskytnuta další remunerace dle téhož měřítká stanovená.« »Zřídí-li se po návrhu sboru profesorského k vedení takového paralelního oddělení zvláštní cvičitel postavený pod dohled profesora, budiž k tomu přihlíženo při vyměřování remunerace profesorovy.«

V daném případě domáhá se st-l povolení remunerace 23.000 Kč za konání 23 paralelních oddělení ve cvičeních z astronomie sferické a z vyšší matematiky stavě se na stanovisko, že § 10 odst. 2 zák. dává mu nárok na zvláštní remuneraci po 1.000 Kč až 2.000 Kč za každé jednotlivé paralelní oddělení. Žal. úřad naproti tomu, jak patrně z toho, že nař. rozhodnutí povolilo st-li za paralelní cvičení jen remuneraci 2.000 Kč a jak potvrzeno též vývody odv. spisu, má za to, že za několikeré para-

lelní oddělení přísluší remunerace podle § 10 odst. 2 jen jednou. — Nss neshledal tento výklad § 10 odst. 2 zák. č. 78/19 správným.

Paragraf 10 dává v odst. 1 nárok na remuneraci 1.000 Kč až 2.000 Kč za konání praktických cvičení, a to jak plyne z předpisu § 64 zák. čís. 103/26 za semestr. — Když pak odstavec 2. § 10, mluvě o potřebě zříditi paralelní oddělení (při praktickém cvičení), poskytuje za jeho řízení další remuneraci, stanovenou podle měřítko uvedeného v odst. 1, je již ze slovního znění tohoto předpisu, který užívá čísla jednotného (za jeho řízení), zřejmo, že zákon poskytuje nárok na odměnu za jednotlivé paralelní oddělení, tudíž — když zákon blíže nerozeznává a svoje ustanovení nijak neomezuje — za každé jednotlivé oddělení paralelní. Tomuto výkladu svědčí též úvaha, že by nebylo lze nahlédnouti, proč by paralelní cvičení měla býti honorována stejně bez ohledu na to, konají-li se jen v oddělení jednom nebo v odděleních několika. Zásadní nazírání žal. úřadu na význam předpisu § 10 odst. 2 zák. č. 78/19 není tedy správným.

Ovšem musí ve smyslu § 10 odst. 2 jíti o skutečné paralelní oddělení, tedy o další cvičení, které svým rozsahem co do časového trvání a co do obsahu je úplně shodné se cvičením základním.

Žal. úřad v odvodním spise popírá, že by st-1 byl konal skutečně vedle cvičení základního ještě 23 paralelních oddělení a odůvodňuje také, proč to popírá; žal. úřad naopak tvrdí, že nejde tu vůbec o paralelní oddělení, nýbrž o pouhé skupinové vyučování uvnitř jednoho cvičení.

Kdyby tomu tak bylo, nemohl by ovšem st-1 vůbec důvodně tvrditi nárok na povolení odměny podle § 10 odst. 2 zák. a nebylo by pak ovšem právo jeho porušeno tím, že mu žal. úřad povolil odměnu 2.000 Kč. Leč otázku, zda v daném případě jde o 23 paralelních oddělení, nebo o skupinové vyučování při jednom cvičení, nemůže nss zkoumati; neboť když st-1 v řízení správním vznesl nárok za povolení remunerace 23.000 Kč za 23 v paralelních odděleních konaných cvičení, bylo věcí žal. úřadu — nepokládal-li údaje st-1ovy za správné — vysloviti a odůvodniti již v nař. rozhodnutí, proč má za to, že nejde o paralelní cvičení, nýbrž o pouhé vyučování skupinové v jednom základním oddělení praktických cvičení, po případě v jednom základním a jednom paralelním oddělení. To však žal. úřad neučinil, nepřipojiv k nař. rozhodnutí vůbec žádné odůvodnění. Tím byla straně obrana znemožněna a písemná stížnost se také skutečně s uvedeného hlediska vůbec nebrání.

V nedostatku jakéhokoliv odůvodnění nař. rozhodnutí nutno tudíž — jak stížnost správně vytýká — shledati podstatnou vadu řízení; vada ta není odstraněna vývody odvodního spisu, poněvadž nebyla straně poskytnuta možnost, uvésti tak, jak jí to § 18 zák. o ss ukládá — svoji obranu již v písemné stížnosti.

č. 8278.

Závodní výbory: I. * Porušení povinností z pracovního poměru není způsobilé, aby porušení členských povinností člena závodního výboru kvalifikovalo na hrubé porušení těchto povinností dle § 21 lit. c) zák. o záv. výborech. — II. * Zdali porušení povinností člena záv. vý-